HebrewBooks.org ©Moznaim Publishers. No commercial use allowed.

שני שעירי פרק שישי יומא סו.

ואם נתעברה נתעברה למוכר. ולא תמלט עד שיגיע בתותו יום בתותו תדע שמכרה לו ולרבי משכחת לה בגון שהקדישו ביום שמיני לילדתו בערב יום הכפורים בשנה פשוטה וכי מטי יום הכפורים הבא לחכתי לה מלו ליה שס"ה ימים ולמ"ד שס"ק (ז) **פר מאי לישא לימור.** שהוא בן שלש: **רועין אותה.** בכל מקום שהיא כליו עומדת בצית הקבוצות שאין הכהן יכול ליקבל אליה מבל לא ממעוטת הממות היא אלא שאינה קריבה הלכך רועה עד שיפול בה מום ותימכר: **משום תקלה.** לקמן מפרש מאי תקלה: **דתנן.** לחמישין לתקלה: **אין מקדישין.** שום דבר שאתם הקדש לבדק הבית ואין להן תקנה: **ואין מחרימין.** קסבר שאם תרמין לבדק הבית ופלוגתא היא במסכת ערבין (דף כח.): **לא רועות.** בל בי לחמור לבבן יבעו עד שיסתאבו ויהום שמא יקריבם: **והנך דלאו בני הקרבה ניינהו.** שאר רועות אינן עומדות ליקרב הני עלמן אלא לחמין: **לא טריד בהו.** אינו מהרהר בהקרבתן ומסיח דעתיה מהקרבה דילהו: **הך דבעי הקרבה היא.** ליומ"כ הבא טריד בהו לבו על הקרבתו ולילמא מקריב לה מקמי יוה"כ: **שנאי היא.** ליבא לחמיש ואיבא לאי מיש: **יקרב בשני.** בפסח שני יכול לעומת ושהיה בדרך רחוקה: **הא רבי.** דאמר מפסח לפסח אפשר לו שלא עברה שנתו ותע"פ שהופרש לאחר שמונה לגילדתו דאלו מחוסר זמן לא קדיש: **וכן המעות.** שהפדיום לפסח אל יקדבו לשנה הבאה ואיבא למ"ד דאמר: **מותר נא לו אלא שעיר.** השתא הדר תנא למילתיה לאוריי בסדר העבודה וקאמר דלאחר שגמר בהן גדול מתן דמים של פר ושעיר בסליק פירקין דהוליאו לו בבית הבהכא היינו מן יום שהמתנא במקום שהעמידו שם בנגד בית שילומו בדאמרן בפ' טרף בקלפי (לעיל ד' מח.): **אלא שעשו בהניס קבע.** שהרגילו לעשות את הבהניס קבע להיות מוליבים אותו ולא היו בית דין של בהניס מניחין את ישראל להוליבו: **ערסלא.** שם האיש: **וכבש.** במין מעלה עשו לו שהוא גבוה ויוצא דרך אותו הבבש לעזרה ומוך לעיל בדי שלא יוכלו הבבליים ליגע במטותה לפי שהיו רגילין לתלשו בשערו ואומרים לו טול מהר ולא ולא תשהה עוטותיו אלגלו עוד:

גמ'

אמר ר' ירמיה דלא כרבי יהודה דאי כרבי יהודה הא אמר (י)**יש להם בפרה בשעיר המשתלח אביי אמר אפילו תימא רבי יהודה אטו בהנים לאו בבלל עמך ישראל נינהו: מסרו למי שמוליבו: ת"ר** (כ)**איש להבשיר את הזר עתי שיהא**

ואם נתעברה נתעברה למוכר התינח שעיר פר מאי איבא למימר גזירה פר אטו שעיר ומשום גזירה יתות ועוד חטאת שעברה שנתה לרעיה אזלא דאמר (ל)**ריש לקיש** [ב]**חטאת שעברה שנתה רואין אותה באילו היא עומדת בבית הקברות ורועה אלא אמר רבא גזירה משום תקלה** (דתנן) [ג]**אין מקדישין ואין מעריכין ואין מחרימין בזמן הזה** [ד]**ואם הקדיש והעריך והחרים בהמה תיעקר פירות בסות וכלים ירקבו מעות וכלי מתכות יוליך הנאה לים המלח ואי זה הוא עיקור** [ה]**נועל דלת לפניה והיא מתה מאליה תקלה דמאי אי תקלה דהקרבה אפילו כל רעיות נמי אי תקלה דגיזה ועבודה אפילו כל רעיות נמי לעולם תקלה דהקרבה והנך דלאו בני הקרבה נינהו לא טריד בהו הך דבת הקרבה היא טריד בה** (ו)**ותקלה עצמה תנאי היא דתניא חדא פסח שלא קרב בראשון יקרב בשני בשני יקרב לשנה הבאה ותניא אידך לא יקרב מאי לאו בתקלה פליגי לא** דכ"ע (ט)[לא] **חיישינן לתקלה והכא בפלוגתא דרבי ורבנן קא מיפלגי ולא קשיא הא רבי הא רבנן והתניא וכן המעות אלא לאו שמע מינה בתקלה פליגי שמע מינה: מתני'** (י)**בא לו אצל שעיר המשתלח וסומך שתי ידיו עליו** (יא)**ומתודה וכך היה אומר אנא השם** (יב) [ו]**חטאו עוו פשעו לפניך עמך בית ישראל אנא** (ג) **השם כפר נא לחטאים ולעוונות ולפשעים שחטאו ושעוו ושפשעו לפניך עמך בית ישראל בכתוב בתורת משה עבדך לאמר** [ז]**כי ביום הזה יכפר עליכם לטהר אתכם מכל חטאתיכם לפני ה' תטהרו** [א] [ח]**והבהנים והעם העומדים בעזרה כשהיו שומעים שם המפורש שהוא יוצא מפי בהן גדול היו כורעים ומשתחוים ונופלים על פניהם ואומרים ברוך שם בבוד מלבותו לעולם ועד** [ט]**מסרו למי שהיה מוליבו** [י]**הבל בשרין להוליבו אלא שעשו הבהנים** (כ)**גדולים קבע ולא היו מניחין את ישראל להוליבו אמר רבי יוסי מעשה והוליבו** (כא)**ערסלא** (ג) **וישראל היה** [יא]**וכבש עשו לו מפני הבבליים שהיו מתלשים בשערו ואומרים לו טול וצא טול וצא: גמ'** [יב]**אילו בני אהרן עם קדושך לא קאמר מאן תנא**

גמ'

אין מקדישין. משום דחיישינן לתקלה והכי נמי מהרינן בבהורות בפרק מעבר בהמה (דף נג.) **דלמאר מוכרן בטלו מעבר בהמה משום תקלה ומימה דבפ' בתה בהמה** (שבת דף נד:) **ר' אלעזר בן עזריה הוה מעבר מעבדיה תריסר אלפי עגלי בכל שתא ושתא ואין יכלן זה להיות והא רבי יוחנן בן זבאי הוה בשנת מוכרן בטלו מעבר בהמה ואין יכלן זה להיות והא רבי יוחנן בן זבאי הוה בשנת גמליאל ולבל הפחות היה שנתים רבן גמליאל ולבל הפחות היה שנתים נשיא עד שנתמנה רבי אלעזר בן עזריה דלמשמע בפרק תפלת השחר** (ברבות דף כח:) **דלמאר משתקד לעריה וכו' ואם בן היה רבי אלעזר בן עזריה לבל היותר בשעת מוכרן בן ע"ו שהרי בן י"ח היה בשנתמנה נשיא וזה היה שלש שנים לאחר מוכרן לבל הפחות בלפרישים וקטן הוה יימי הצית רק שנתים לפני המוכרן וקטן לאו בר לפרושי מעבר הוה ובצייל לותם שנתים שהגדיל לפני המוכרן שאז היה מפרים לא הוה ליה למימר בל שתא ושתא ויש לומר לפותרופוס שלו היה מפרים לי נמי לא בטלו מעבר בהמה לגלתר בתר מוכרן לי נמי י"מ הוה מעבר למלך ולא נהירא לא הוה ליה למימר בהמתי ליגמר:**

ואין מחרימין. פירש רש"י בשלמן לתמר שתם תרמים לבדק הבית וי"י מפרש לתתיא לפי' בשלמן לבהנים ותע"ג דשרו ולא לתמר לבהנים אבל לאו בתקלה פליגי לא הא רבנן והתניא וכן המעות אלא לאו שמע מינה בתקלה פליגי שמע מינה: **מתני'** [יב]**בא לו אצל שעיר המשתלח וסומך שתי ידיו עליו** (יא)**ומתודה וכך היה אומר אנא השם** (יב) [ו]**חטאו עוו פשעו לפניך עמך בית ישראל אנא** (ג) **השם כפר נא לחטאים ולעוונות ולפשעים שחטאו ושעוו ושפשעו לפניך עמך בית ישראל בכתוב בתורת משה עבדך לאמר** [ז]**כי ביום הזה יכפר עליכם לטהר אתכם מכל חטאתיכם לפני ה' תטהרו** [א] [ח]**והבהנים והעם העומדים בעזרה כשהיו שומעים שם המפורש שהוא יוצא מפי בהן גדול היו כורעים ומשתחוים ונופלים על פניהם ואומרים ברוך שם בבוד מלבותו לעולם ועד** [ט]**מסרו למי שהיה מוליבו** [י]**הבל בשרין להוליבו אלא שעשו הבהנים** (כ)**גדולים קבע ולא היו מניחין את ישראל להוליבו אמר רבי יוסי מעשה והוליבו** (כא)**ערסלא** (ג) **וישראל היה** [יא]**וכבש עשו לו מפני הבבליים שהיו מתלשים בשערו ואומרים לו טול וצא טול וצא: גמ'** [יב]**אילו בני אהרן עם קדושך לא קאמר מאן תנא אמר ר' ירמיה דלא כרבי יהודה דאי כרבי יהודה הא אמר** [י]**יש להם בפרה בשעיר המשתלח אביי אמר אפילו תימא רבי יהודה אטו בהנים לאו בבלל עמך ישראל נינהו: מסרו למי שמוליבו: ת"ר** [כ]**איש להבשיר את הזר עתי שיהא**

הוה מיהו לא עשו תקנה בחילול אלא מטלטלי עבוד להו בלמפרש הבא וכ"ש דניחא טפי למקשה הא"ש בפשיטות במקרקעי נמי הוו ומנא ליה דילמא רק במטלטלי אלא על בלחך מקרקעי נמי הוו מדעבד תקנה בחילול[ט]:

ותקלה עצמה תנאי היא. הבא לא מייתי תנאי דפליגי בספ"ק (דף כ:) בתקלה ותסס לא מייתי הבי תנאי להבא משום דמשנות (דף יג:) דרבי יהודה סבר בהניס מתבפרין בשעיר המשתלח בשאר עבירות ור"ש לית להו בלבה בלל בשעיר המשתלח ובקמר תסס מ"ט דר' שמעון והוקשה לי אמאי לא קאמר טעמא דר"ש מדבתיב בפר שני וידויין ודס פר בלאמר בתר הבי בשלמת לר' שמעון היינו דבשיבן שני וידויין ודס פר ונימא דהיינו טעמא דבשיבן שני וידויין ולא בלמסיק תסס לרבי יהודה בלתנא דבי רבי ישמעאל אחד לו ואחד לציבור מוטב שיבא זבאי ויבפר על בלחך ר' שמעון ממי אית ליה לתנא דבי רבי ישמעאל להא רבי ירמיה מוקי למתניתין בר' שמעון ואפילו אמאן דפר אני וביתי בפרק אמר לסס שמעון שהרי (לעיל דף לה:) **ובוידוי שני בפרק טרף בקלפי** (לעיל דף מח:) **תנן ובני אהרן וכו' ומפרש טעמא בגמרא** (דף מג:) **משום דרבי ישמעאל אמר**

[1]תערוך בו' (בהמה תעקר) והחרים בהמה תעקר. הקשה ר"ל חטאת שעברה שנתה רואין אותה כאילו היא בבית הקברות. אם הקדיש [2]איש להבשיר את הזר עתי שיהא מוקי לה כגון שהקדישו ביום שמיני לילדתו בערב יום הכפורים ולמ"ד שס"ק ימים חלו ליה בין שהקדישו ובין שהעריך ובין שהחרים ולא הוי כמו שהתחילו בשעיר המשתלח ונגמרו אחר יום הכפור